

tats de Ceuta i Melilla en els seus àmbits competencials respectius.

Disposició transitòria única. *Aplicació del benefici de cotització per contractació de cuidadors de famílies nombroses.*

El que disposa l'article 5 és aplicable a partir del dia primer del mes següent a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret a les relacions laborals dels cuidadors en famílies nombroses, fetes amb anterioritat a la vigència d'aquest.

Disposició final única. *Habilitació competencial.*

Aquest Reglament és d'aplicació general a l'empareda de l'article 149.1.1a i 17a de la Constitució.

S'exceptuen de l'anterior els articles 7 a 16, tots dos inclusivament, i la disposició addicional segona, que resulten només d'aplicació directa en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat.

CAP DE L'ESTAT

929 *REIAL DECRET LLEI 1/2006, de 20 de gener, pel qual es modifiquen els tipus impositius de l'impost sobre les labors del tabac.* («BOE» 18, de 21-1-2006.)

La imposició sobre les labors del tabac constitueix una rellevant font d'ingressos tributaris per a les hisendes espanyoles. A més, sent la finalitat d'aquesta imposició essencialment recaptadora, també serveix com a un instrument al servei de la política sanitària. Això ha estat recollit en el Conveni marc de l'Organització Mundial de la Salut per al control del tabac, ratificat per Espanya, on es reconeix l'eficàcia dels impostos com a mitjà per elevar el preu del tabac i, per tant, aconseguir una reducció del seu consum, en particular pels joves.

El gravamen dels cigarrets resulta de l'aplicació de dos tipus impositius: un tipus impositiu proporcional, expressat com un percentatge del preu màxim de venda al públic, i un tipus impositiu específic, expressat en euros per 1.000 cigarrets. La part més important de la càrrega tributària que l'impost representa resulta de l'aplicació del tipus proporcional. D'acord amb el que estableix la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, els preus màxims de venda al públic dels cigarrets (base del tipus impositiu proporcional) els determinen lliurement els fabricants o els importadors de les labors. Com a conseqüència d'això i davant d'altres impostos especials, la recaptació de l'impost sobre les labors del tabac és especialment dependent dels preus que puguin fixar els seus fabricants i importadors.

En aquest context, el mercat dels cigarrets ha experimentat una reducció significativa dels seus preus, tant per l'aparició de noves marques de preu baix com per la reducció del preu d'altres marques existents en el mercat. Aquesta reducció dels preus de venda perjudica els objectius en matèria de política sanitària, alhora que redueix les expectatives recaptadores de l'impost.

Tot això justifica que el Govern reaccioni davant d'aquesta situació procedint, com així fa a través d'aquest Reial decret llei, a incrementar els tipus impositius exigibles

sobre els cigarrets per atendre els objectius de política fiscal i sanitària referits. Aquest increment es concreta en una pujada d'1 punt percentual del tipus impositiu «ad valorem» (que passa del 54,95 al 55,95 per 100) i en una pujada de 2 euros en el tipus impositiu específic (que passa de 4,20 a 6,20 euros per 1.000 cigarrets). Per evitar un increment del diferencial de tributació entre els cigarrets i la resta de labors del tabac, també s'incrementen els tipus impositius –que són exclusivament «ad valorem»– aplicables a aquestes últimes en una proporció similar a aquella en què s'incrementa la fiscalitat global percentual per als cigarrets.

Finalment, quant a la figura jurídica a través de la qual s'aprova aquesta mesura, cal destacar que, d'una banda, es tracta d'una modificació que afecta l'import dels tipus impositius i que està sotmesa, per tant, al principi de reserva de llei. D'altra banda, l'existència, en el marc d'una tramitació parlamentària ordinària, d'un període de temps prolongat entre el coneixement de la mesura i la seva entrada en vigor, afectaria de manera negativa la pròpia efectivitat i podria provocar, a més, distorsions i conductes especulatives en el mercat que s'aguditzarien en l'actual situació del mercat descrita més amunt. Per això es considera que el recurs a la figura del Reial decret llei està plenament justificat.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització inclosa a l'article 86.1 de la Constitució espanyola, a proposta del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 20 de gener de 2006,

DISPOSO:

Article únic. *Impost sobre les labors del tabac.*

Amb efectes a partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei, l'article 60 de la Llei 38/1992, de 28 de desembre, d'impostos especials, queda redactat de la manera següent:

«Article 60. *Tipus impositius.*

L'impost s'exigeix d'acord amb la tarifa següent:

Epígraf 1. Cigars i cigars petits: 13,00 per 100.

Epígraf 2. Cigarrets: estan gravats simultàniament als tipus impositius següents:

a) Tipus proporcional: 55,95 per 100.

b) Tipus específic: 6,20 euros per cada 1.000 cigarrets.

Epígraf 3. Picadura de tabac per cargolar: 40,00 per 100.

Epígraf 4. Les altres labors del tabac: 24,00 per 100.»

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 20 de gener de 2006.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO